

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلوونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راورونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړلي (په جهان)

يَسِّرِ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَلِيْمِ
 إِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●
 عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●
 تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآيَا وَهُمْ
 قَهْمٌ
 غٰفِلُوْنَ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰى أَكْثَرِهِمْ
 قَهْمٌ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ آفَلًا
 فِيْهِ إِلَى الْأَفْقَانِ فَهُمْ مُّ مُّشْكُوْنَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْ أَفْئِدَتِهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَعْمَتْنَا بَصِيْرَتَهُمْ
 قَهْمٌ لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْنَبْنَا لَهُمْ
 أَمْ لَمْ تَنْزِيْرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّمَا تُحَدِّثُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چې جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکې هریو مړي
 اولیکونکې یو، چې دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بڼه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه د هغوی چې وودکلی
 چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
 دوی ته مونږ، چې اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلی رسولان
 شول گویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنګه چې مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

مِنَ اللَّيْمِ الذِّكْرِ
 وَحَشَى الرَّحْمَنُ بِالْغَيْبِ

فَيَسْرُهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُقُ لِنُفِيِّ النَّوْتِي

وَكُتُبٍ مَا قَلَّمُوا

وَأَنَارَهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخْصَيْنَاهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

وَأَعْرَبَ لَهُمْ مَقَالَةَ صَحَابِ الْقُرْآنِ

إِذْ هَمَّ مَا الْمَرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمَكْتَبِينَ

فَكَذَّبُوا هَمَّنَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالِيكٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ

قَالُوا مَا اللَّهُ إِلَّا بَعْدُ وَفَلَنَّا

وَمَا أَكْفَرُ مِنَ الرَّعِينِ وَنَ هَمَّ

إِنَّا أَكْفَرُ إِلَّا كَكُلِّ يُونُسَ

شول گویا، چي زمونڙي رب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه بنه ډي، خبردار
 دا چي مونڙي ٻيو تاسو ته پيغمبران
 او په مونڙي رَسُوُول رنبا بيان
 هغوي اووي چي ئي تاسو، مونڙي له بد
 او ڪه مني چرته نشوي (دخپل حد)
 مونڙي به تاسو ڪوڙو په ڪانو، ٽول ختم
 او عذاب ڪنبي به راگير شي ڏالَم
 هغوي اووي، چي په خپله، ٽول ئي بد
 وگه شوي نصيحت (دڊي حسد)؟
 بلڪه تاسو خلق اووتئ ئي دحد نه
 ايو ڪس راغے دبنار طرف سرحد نه
 بنه په منڊه منڊه، (دائي) ڪرڻ بيان
 اومنئ، قوماز ما! پيغمبران
 اومنئ، ستاسو نه غواڙي نه قيمت
 اوڏوي ڊي، په نيغه لار، دهدايت
 اوزه وگه به ئي نه ڪرم عبادت
 پيدا ڪري ئي زما وجود صورت
 او اخروا پيس ڪيدل ڊي ورته بيا
 پيس له ڊي نه بل څنگ انيوم اله
 ڪه رحمن راڪوي ماته څه نقصان
 نه راڪوي فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشي خلاصولے (په قيامت ڪنبي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اَلَيْكُمۡ لَمُرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاةُ الْمُبِينُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوْا

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوْا

● وَيَهَيِّسُ لَكُمْ فِتْنًا اَعْدَابُ اَلَيْكُمۡ

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ

اِنْ دُرِزْتُمْ

● يٰۤاَتَمُّ قَوْمٌ مِّنۡ سُرِقُوْنَ

وَمَا مِنْ اَقْصَى النَّبِيَّةِ رَجُلٌ

يَسْحَى قَالَ

● يَقُوْمُ الْبُغُوۡا الْمُرْسَلِيْنَ

الْبُغُوۡا مِنْ لَّا تَسْئَلُكُمْ اٰمْرًا

● وَهُمْ مُّهِتَدُوْنَ

وَمَا لِيۡ لَا اَعْبُدُ

الَّذِيۡ فَطَرَنِيۡ

● وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

ۚ اَلْعَبْدُ مِنَ ذُوۡبَةِ الْهَيْۡةِ

اِنْ يُّرَدِّدِ الرَّحْمٰنُ بِضُرِّ

لَا تُغْنِيۡ عَنِّيۡ شَفَاعَتُهُمْ شَيْۡئًا

● وَلَا يَنْفَعِدُوْنَ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبنیں پس، ددغے نبنیں لسكر
 داسمانبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول ز مونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أَلْفَيْتُ ضَلَالٍ مُّبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَأَسْمَعُونَ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ وَآيَةٌ فَإِنَّكُمُ عُتَادُونَ

يَتَخَرَّجُونَ عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَاؤُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَهْلِكَنَّا

فَنَجَّيْنَاهُمْ مِنَ الضُّرِّ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمْ لَآئِحَةً

وَأَنْ كُلُّ لَنَا

بَيِّنَةٌ لِنُنَبِّئَهُنَّ

وَآيَةٌ لَهُنَّ الْأَرْضُ

الْمُبَيَّنَّةُ أَخْبَيْنَاهُنَّ

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگورودى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 دخوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيدا شوې برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدې شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 اوهریودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُنَّ

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

أَقْلَابًا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

مِنَّا تُنْبِئُتِ الْاَرْضُ

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَحْكُمُونَ

وَاَيَّةٌ لَهُمُ الْبَيْتُ

كُنْتُمْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوٰتِ الْقَدٰمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِيْ لَهَا اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا الْبَيْتُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكَ

بنه لانبو وهونکی دی (په بنکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښې چې وه ډکه (په بنه شان)
 او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
 او که اغښتته حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباہ بریاد
 اوریږونکې به ئې نه وی دفریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچې دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شه (ټول بنه متقیان) بنه پرهیزگار
 دخپل مخکښې نه او وروستو (دهرکار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلی څه نشان
 نشانونو کښې څه دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچې کله ورته اوشی څه وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسې بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَ اَيَّةً لَهُمْ
 اَنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النَّمُوْنَ
 وَ عَلَّمْنَا لَهُمْ
 مِنْ وَعَالِهِ مَا يَرَكُمُونَ
 وَ اِنْ نَشَأْ
 نُغْرِقْهُمْ
 فَلَا يَصْرِفُهُمْ
 وَ لَا هُمْ يُنْقِذُوْنَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَ مَتَاعًا اِلَىٰ حَيٰتِي
 وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَ مَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اَيَّةٍ
 مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ
 وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالِ الْيٰدِيْنَ كَفَرُوْا
 يَلْدِيْنَ اٰمَنُوْا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانو و بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْظِعُمْ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعْتَهُ
 ● إِنَّ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 ● مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صِهْرَةً وَّأُجْدَةً
 تَأَخَّذُ مِنْ
 ● وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كِتَابَةً
 ● وَلَا إِلَىٰ آبَائِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِعَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 ● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ
 هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
 ● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 ● إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صِهْرَةً وَّأُجْدَةً
 ● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 ● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیورې
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولې)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشے چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړي عبادت
 نیعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډیر خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه وویا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شی نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خلی دگفتار
 اوکوی به مونږ سره کلام بیان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چري جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ

● سَلَامًا وَقَوْلًا مِنْ رَبِّهِمْ

● وَامْتِنًا زُجَّالًا الْيَوْمَ أَنَّهُمُ الْغَرْمُونَ

أَلَمْ آفَهَدَ إِلَيْكُمْ

بِمِثْرٍ أَمْ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

● مُبِينٌ وَإِنْ أَنْهَدُ لِي

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ آخَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَافِرًا

● أَلَمْ كُفِّرُوا بَعْلًا وَمَنْ

هَذَا جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَنُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكَلِّمُهُمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختم ٿي ڪيو سترگي ڏنظر
 بيادي لاريسي ڏوي گهرجي برابر
 نو ڏوي چرته ڪنهي شي (داساعت) ليدلے
 او ڪو چرته طلبگار وے مونڙ غوستلے
 په خپل ڄائي به ٿي شڪلونه ڪيو بدل
 نو طاقت به ٿي شي ختم د منزل
 او نه وروستو واپس تلې شي (له خپل در)
 اوڍچا چي غوارو مونڙ ڀير عمر
 پيدائش ته ٿي واپس ڪيو برابر
 وڙے نه لري ڏوي پوهه شه (نظر)
 او مونڙ شعر ورته نه ڏے شه بنودلي
 اونه ڏوي سره هغه بنڪاري شه بنڪلي
 صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن ڏے
 چي اگاه ڪري هر ڙوندي له (دائي شان ڏے)
 او چي حق له ڪري ثابت په منڪرانو
 وڙے نه وويني (توله دانسانانو)
 په خپل لا سو مونڙ ڏوي له ڪرل پيدا
 ڀير خاوي چي مالڪان دي ددي بيا
 او ددي نه مونڙ ڪرل ڏوي له تابعدار
 شه سورلي دي ، دخوراك ڄني پڪار
 او شته ڏوي له په ڪنهي بني فائدي او شڪل
 وڙے نه اوباسي شڪر (درب خپل)
 او نيولي ڏوي الله نه اله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
 فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
 وَلَوْ تَشَاءُ
 لَنَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ
 فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
 وَلَا يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يُعْزِرْهُ
 نُكِّنْهُ فِي الْعُلَىٰ
 أَقْلًا يَخْفَلُونَ
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
 إِنْ هُوَ إِلَّا ذُو قُرْآنٍ مَّبِينٍ
 لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا
 وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَلَمْ يَكْفُرُوا
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُمْ فَمَا عَبَّدتَّ الْبَنَاتِ
 أَلْعَا مَا قَوْمُهُمْ لَهَا مَلِكُونَ
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
 فَمِنْهَا رَكُوعُهُمْ وَمِنْهَا أَيْدِي كُفُلِهِمْ
 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبُهُمْ وَمَشَارِبُ
 أَقْلًا يَشْكُرُونَ
 وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی د نصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکر دارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړی په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه ښکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په ښه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانونی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 ښې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو ښۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (ښه برابر)
 دشنې وُنې نه (پیدائې کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَّهُ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَدْرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالِ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهَا
 أَوْكِيْنَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يو ڪار
 ورتنه او ڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر ڇيڙ باندي (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ اللَّهِ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةُ تَرْمَحُونَ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**